

[Brusvang]

vil kalde de store rederier, og så fra coasterflåden. Hvor de store rederier har ønsket en generel ordning, er man fra coasterflådens side også tilfreds med en selektiv ordning, og da der jo, som ministeren har oplyst, i et vist omfang er indrømmet henstand netop på dette område, så er det vel ikke dér, det største problem ligger, og den største uoverensstemmelse er.

Det, jeg gerne vil fremhæve, når ministeren afviser det, er, at ministeren selv har peget på, at Skibskreditfondens virksomhed med dens nuværende institutionelle opbygning i og for sig er til hinder for en imødekommelse, for så vil det på den ene eller den anden måde koste staten mange penge. Ja men så må man da spørge sig selv: er den nuværende institutionelle opbygning den mest hensigtsmæssige? Har ministeren tanker om en bedre?

Jeg skal ikke bestride ét eneste af de tal, ministeren har fremlagt, men ministerens konklusion hviler i og for sig ikke så meget på de tal, ministeren har fremlagt, som på dette, at der ikke hos de store rederier er et reelt behov for en moratorieordning. Så spørger jeg egentlig mig selv: hvem ved det bedst, de store rederier eller ministeren? Det kunne jo godt være, at de store rederier kendte deres virksomhed bedre og måske kunne overveje på grund af det høje danske renteniveau at kappe nogle af de aktiviteter, der så ikke var rentable.

Med hensyn til udlånslånene og adgangen hertil vil jeg gerne understrege, at man har jo ikke bedt om at få en statslig garantiordning med hensyn til kurstab. Det er noget, vi har debatteret i dette ting gentagne gange. Når der ellers har skullet optages udlånslån, har man ønsket statsgaranti for kurstabene. Det har man ikke ønsket her.

Når ministeren afviser og siger, at af pengepolitiske grunde kan det ikke lade sig gøre, så spørger man igen sig selv: hvorfor kommer ministeren så ikke med et forslag, så man kan sikre de pengepolitiske hensyn, f. eks. derved, at man lod ordningen administrere gennem bankerne og Nationalbanken, sådan at de pengepolitiske hensyn blev taget?

Min konklusion er denne, at jeg accepterer ministerens redegørelses faktiske indhold, men ministeren kommer til et negativt resul-

tat alene ved et skøn, som jeg ikke kan acceptere.

Kaj Hansen (DKP):

I modsætning til den sidste ordfører kan jeg sige, at jeg måske undtagelsesvis er enig med ministeren i konklusionen, at der ikke er behov for en henstand fra Skibskreditfonden.

Hr. Brusvang rejste selv det spørgsmål, hvem der bedst kan vurdere, hvad der er behov for. Er rederierne i vanskeligheder, eller er de det ikke? For overhovedet at kunne tage konkret stilling til det spørgsmål må man have en ganske indgående indsigt i rederiernes regnskaber, og det har vi desværre ikke. Det er meget småt, hvad man kan få at vide. Vi kunne end ikke få oplysninger fra den offentlige bankrepræsentation omkring manipulationerne ved en bestemt færgefart. Men det er vores opfattelse, at der ikke er behov for en sådan støtte, og vi mener heller ikke, at den er konstruktiv.

Jeg synes i og for sig, at når de konservative maser sig på med erhvervsstøtte af denne art, så virker det pinligt, selv i erhvervskredse. Der er heller ikke meget konstruktiv i det, der foreslås. Vi havde for nylig et eksempel, hvor to boreplatforme til Nordsøen gik til Frankrig, på trods af at vi havde både know-how og teknik og alt, hvad dertil hører, her i landet. Her var områder, hvor man bedre kunne sætte ind for at sikre beskæftigelsen i Danmark.

I bemærkningerne til forslaget siger man, at der er en urimelig konkurrence fra en række Østlande. Nu har handelsministeren lige besvaret et spørgsmål, spørgsmål 13, der lyder: hvor mange udenlandske skibe, i særdeleshed østeuropæiske, chartres af danske rederier og befragtere? Her siger man i konklusionen: Med hensyn til tonnagens nationalitet adskiller strukturen sig næppe fra verdenshandelsflådens, således at liberianske, panamanske og græske er dominerende, medens der også chartres svenske, hollandske, britiske og vesttyske skibe. Time-chartring af østeuropæisk tonnage er af beskedent omfang.

Så synes jeg, man skulle lade være med den slags falsk propaganda i bemærkningerne til et sådant lovforslag.